

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑

วิชา ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก
กัณฑ์มัทรี

เวลา ๕ ชั่วโมง

๑. เป้าหมายการเรียนรู้

มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหา สามารถวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีเรื่องร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์

มัทรี ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต วิเคราะห์และประเมินค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีเรื่องร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรีในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และสังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีเรื่องร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรีเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

๒.สาระสำคัญ

1. เวสสันดรชาดกเป็นชาดกที่แพร่หลายมาก มีปรากฏทั่วทุกภาคของประเทศไทย แนวคิดสำคัญคือการบำเพ็ญทานบารมีของพระโพธิสัตว์ ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก มีทั้งสิ้น ๑๓ กัณฑ์ นักเรียนจะได้เรียนกัณฑ์มัทรี ซึ่งมีความงดงามทางด้านวรรณศิลป์และดีเด่นทางการพรรณนาต่างๆ

2.

๓. สมรรถนะ

ทักษะชีวิตและความเจริญแห่งตน

๔.สาระการเรียนรู้

๑. การวิเคราะห์และการวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีเรื่องร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น

๒. การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเรื่องร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต

๓. การวิเคราะห์และประเมินค่าด้านวรรณศิลป์เรื่องร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี
ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของธรรมชาติ

๔. การสังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดี เรื่องร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรีเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

๕.จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเห็นคุณค่าของร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี 2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อความของร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี	1. นักเรียนสามารถสรุปเนื้อหาจากร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์วิจารณ์ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี	๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒. ซื่อสัตย์ ๓. มีวินัย ๔. ใฝ่เรียนรู้ ๕. อยู่อย่างพอเพียง

3. นักเรียนมีค วามรู้ในการ วิเคราะห์วิจารณ์ และ ประเมินค่าวรรณ กรรม ตามหลักการ วิจารณ์เบื้องต้น	3. นักเรียน สามารถประเมิน ค่าวรรณศิลป์ราย ยาวมหา เวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี 4. นักเรียน สามารถนำความรู้ และข้อคิดที่ได้ ไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำ วัน	6. มุ่งมั่นในการทำ งาน 7. รักความเป็นไทย 8. มีจิตสาธารณะ
--	--	---

๖. การวัดและประเมินผล

๑. เครื่องมือวัดและประเมินผล

๑. แบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ใบงาน
๓. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๕. แบบสังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๖. แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๒. วิธีวัดผล

๑. ตรวจแบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ตรวจใบงาน
๓. ตรวจและสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

๕. สังเกตสมรรถนะของนักเรียน

๖. สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓. เกณฑ์การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินผลจากแบบทดสอบ ต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบ เกินร้อยละ ๕๐

๒. การประเมินจากแบบตรวจใบงาน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน เรื่องความรู้ความเข้าใจการนำไปใช้ทักษะ และจิตพิสัย ทุกช่องเกินร้อยละ ๕๐

๓. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ เกินร้อยละ ๕๐

๔. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล เกณฑ์ผ่านการประเมิน ต้องไม่มีช่องปรับปรุง

๕. การประเมินผลจากการสังเกตสมรรถนะของนักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมิน ตามสภาพจริง

๖. การประเมินผลจากการสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ นักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมินตามสภาพจริง

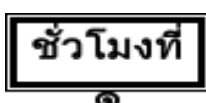
๗. หลักฐาน/ผลงาน

๑. ผลการทำแบบทดสอบ

๒. ผลการทำใบงาน

๓. แผนภาพความคิด

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเวสสันดรชาดก นักเรียนรู้จักชาดกเรื่องนี้หรือไม่ หากรู้จักให้นักเรียนบรรยายเนื้อความที่ตนทราบ

๒) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

๒. ชั้่นสอน

๑) ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๓ คน กำหนดหมายเลข ๑ ถึง ๓ และให้แต่ละคนศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้่นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เรื่อง ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี : ประวัติผู้แต่ง ลักษณะคำประพันธ์ และความเป็นมา หน้า ๑๑๓ – ๑๑๗ โดยให้แต่ละคนศึกษาหัวข้อที่แตกต่างกันดังนี้

หมายเลข ๑ ประวัติผู้แต่ง

หมายเลข ๒ ลักษณะคำประพันธ์

หมายเลข ๓ ความเป็นมา

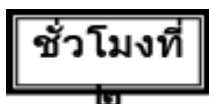
๒) นักเรียนแต่ละกลุ่มที่มีหมายเลขตรงกันมารวมกันเป็นกลุ่มใหญ่ และศึกษาหัวข้อตามที่กำหนดร่วมกัน และตั้งคำถามจากเรื่องที่ศึกษา กลุ่มละ ๕ คำถาม ครูกำหนดเวลา

๓) เมื่อครบกำหนดเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนแต่ละคนกลับมารวมกลุ่ม ๓ คน และผลัดเปลี่ยนกันถ่ายทอดความรู้ที่ได้ศึกษามา หลังจากนั้นให้ถามคำถาม ๕ ข้อ (ตามที่ร่วมกันสร้างจากกิจกรรมในข้อ ๒) แก่เพื่อนนักเรียนในกลุ่ม ๓ คนเพื่อทดสอบความเข้าใจ

๔) ครูอธิบายความรู้เพิ่มเติมให้แก่นักเรียน

๓. ชั้่นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับ และบันทึกข้อมูลที่น่าสนใจลงในสมุดภาษาไทย

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปเมื่อคาบเรียนที่ผ่านมา

๒. ชั้่นสอน

๑) นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๕ – ๖ คน ศึกษาเนื้อเรื่องย่อรายยาวมหาเวสสันดรชาดก ทั้ง ๑๓ กัณฑ์จากใบความรู้ที่ครูแจกให้

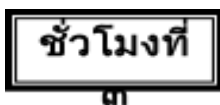
๒) นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแผนภาพความคิดเรื่องย่อรายยาวมหาเวสสันดรชาดก ทั้ง ๑๓ กัณฑ์

๓) นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานแผนภาพความคิดของตน

๔) ครูชื่นชมการทำงานของนักเรียนแต่ละกลุ่มตามเห็นสมควร

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูสรุปความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาเรื่องย่อรายยาวมหาเวสสันดรชาดกกัณฑ์มัทรี

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปเมื่อคาบเรียนที่ผ่านมา

๒. ขั้นสอน

๑) ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างวีดิทัศน์ การเทศน์มหาชาติ

๒) ครูอธิบายให้ความรู้เกี่ยวกับการเทศน์มหาชาติ

๓) นักเรียนศึกษา ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี จากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หน้า ๑๒๕ – ๑๓๔

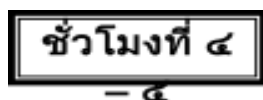
๔) นักเรียนศึกษาคำศัพท์ สำนวนที่พบในเรื่อง

๕) ครูถามคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่อง

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับ

๒) นักเรียนทำใบงานที่ ๙.๓ เล่าเรื่องย่อ ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เป็นการบ้าน

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูสุ่มเลือกนักเรียน ๒ – ๓ คน ให้อ่านเรื่องย่อ ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี ที่ได้ทำเป็นการบ้านในใบงานที่ ๙.๓

๒. ขั้นสอน

๑) ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายวิเคราะห์คุณค่าจากการศึกษารายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มัทรี โดยใช้หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หน้า ๑๓๗ – ๑๔๒ ประกอบการอภิปราย

๒) นักเรียนสรุปข้อคิดที่ได้รับ และบันทึกลงสมุดภาษาไทย

๓) ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องทศชาติชาดก และความสำคัญของการบำเพ็ญทศบารมีของพระโพธิสัตว์

๔) ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๙ กลุ่ม และสุ่มจับฉลากเพื่อศึกษาชาดก ๑ เรื่อง จาก
ทศชาติชาดกอีก ๘ เรื่อง ได้แก่ เตมียชาดก มหาชนกชาดก สุวรรณสามชาดก เนมิราชชาดก มโหสถชาดก ภูริทัตชาดก จันทกุมารชาดก พรหมนารถชาดก วิรุทธชาดก

๕) นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับชาดกที่ตนรับผิดชอบที่ห้องสมุด หรือใช้อินเทอร์เน็ตสืบค้นข้อมูล

๖) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอชาดกที่ตนศึกษาหน้าชั้นเรียน

๗) ครูติชมการค้นหาค้นหาข้อมูล และการนำเสนอชาดกของนักเรียน

๘) นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ ตอนที่ ๑ – ๔ จากหนังสือเสริม
ฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๙) ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบทดสอบ

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับ บันทึกลงในสมุดภาษาไทย

๙. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของ
สำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๒. หนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์
เอมพันธ์ จำกัด

๓. กระดาษปรีฟ หรือกระดาษโปสเตอร์อ่อน (สำหรับทำแผนภาพ
ความคิด)

๔. ปากกา / สีเมจิก

๑๐. การบูรณาการ

บูรณาการกับสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในการใช้
คอมพิวเตอร์สืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และสาระการเรียนรู้
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องพระพุทธศาสนา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒

วิชา ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑
ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์และร่าย

เวลา ๔ ชั่วโมง

๑. เป้าหมายการเรียนรู้

มีความรู้ความเข้าใจฉันทลักษณ์บทร้อยกรองประเภทกาพย์และร่าย และสามารถแต่งคำประพันธ์ได้

๒. สาระสำคัญ

คำประพันธ์เป็นผลงานทางศิลปะที่กวีได้แสดงออกมาเป็นรูปแบบต่างๆ การแต่งคำประพันธ์เป็นการแสดงความรู้สึก ความคิด จินตนาการ ส่งผลต่อจิตใจของผู้แต่ง คือทำให้เป็นคนละเอียดละไม อ่อนโยน งดงาม และเป็นคนที่มองโลกในแง่ดี การศึกษาคำประพันธ์ประเภทกาพย์และร่าย นับว่าเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมทางภาษาให้คงอยู่ต่อไป

๓. สมรรถนะ

การทำงานแบบรวมพลังเป็นทีมและภาวะผู้นำ

๔. สาระการเรียนรู้

การแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์และประเภทร่าย

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนเห็นคุณค่าของ บทร้อยกรอง ประเภท กาพย์และ ร่าย ๒. นักเรียนมีความ รู้ความ เข้าใจ ฉันทลักษณ์ บทร้อย กรองประเภท กาพย์และ ร่าย	๑. นักเรียน อธิบายคุณค่าของ บทร้อยกรอง ประเภท กาพย์และ ร่าย ๒. นักเรียนสามารถ อธิบาย ฉันทลักษณ์ บท ร้อยกรอง ประเภท กาพย์และร่าย ๓. นักเรียนแต่งคำ ประพันธ์ประเภท กาพย์และร่าย	๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒. ซื่อสัตย์ ๓. มีวินัย ๔. ใฝ่เรียนรู้ ๕. อยู่อย่างพอเพียง ๖. มุ่งมั่นในการทำ งาน ๗. รักความเป็นไทย ๘. มีจิตสาธารณะ

๖. การวัดและประเมินผล

๑. เครื่องมือวัดและประเมินผล

๑. แบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ใบงาน
๓. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๕. แบบสังเกตสมรรถนะของนักเรียน

๖. แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๒. วิธีวัดผล

๑. ตรวจสอบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ตรวจใบงาน
๓. ตรวจสอบและสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๕. สังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๖. สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓. เกณฑ์การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินผลจากแบบทดสอบ ต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบ เกินร้อยละ ๕๐

๒. การประเมินจากแบบตรวจใบงาน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน เรื่องความรู้ความเข้าใจการนำไปใช้ทักษะ และจิตพิสัย ทุกช่องเกินร้อยละ ๕๐

๓. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ เกินร้อยละ ๕๐

๔. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล เกณฑ์ผ่านการประเมิน ต้องไม่มีช่องปรับปรุง

๕. การประเมินผลจากการสังเกตสมรรถนะของนักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมิน ตามสภาพจริง

๖. การประเมินผลจากการสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ นักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมินตามสภาพจริง

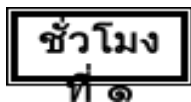
๗. หลักฐาน/ผลงาน

๑. ผลการทำแบบทดสอบ

๒. ผลการทำใบงาน

๓. แผนผังแสดงจันทลักษณ์คำประพันธ์ที่นักเรียนประดิษฐ์ขึ้น

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

๑. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูให้นักเรียนพิจารณาบัตรคำต่อไปนี้(บัตรคำตัวอย่างคำประพันธ์กาพย์ยานี ๑๑ บัตรคำแต่ละวรรคให้ใช้สีที่แตกต่างกัน ๔ วรรค ๔ สี และทำสัญลักษณ์แสดงคำสัมผัสระหว่างวรรคด้านหลังบัตรคำ เพื่อง่ายต่อการทำกิจกรรม) ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าคำบัตรคำนี้สามารถเรียงเป็นคำประพันธ์ชนิดหนึ่งได้ ให้นักเรียนช่วยกันเรียงให้เป็นคำประพันธ์นั้นๆ

๒) ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยกิจกรรมในข้อที่ ๑ ซึ่งได้แก่ กาพย์ยานี ๑๑ จาก กาพย์เห่เรือของเจ้าฟ้าธรรมธิเบศร ดังนี้

เตี	แต	แก	กา	หลง	
บาน	บุษ	บง	ส่ง	กลืน	อาย
หอม	อยู่	ไม่	รู้	หาย	
คล้า ย	กลืน	ผ้า	เจ้า	ตา	ตรู

- ๓) ครูให้นักเรียนพิจารณาฉันทลักษณ์คำประพันธ์
- ๔) ครูแสดงบัตรคำด้านหลังเพื่อแสดงฉันทลักษณ์คำประพันธ์
ดังนี้

- ๕) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

๒. ขั้นตอน

๑) ครูสนทนากับนักเรียนว่า คำประพันธ์ประเภทบทร้อยกรองของไทยมีหลายชนิด การศึกษาบทร้อยกรอง นอกจากจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวรรณคดีแล้ว หากนักเรียนมีความสามารถถึงระดับแต่งบทร้อยกรองอันเป็นทักษะที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อนทางภาษาได้ ก็ยิ่งเป็นการแสดงความสามารถทางภาษาไทย

๒) นักเรียนศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์และร่าย : กาพย์ยานี หน้า ๗๔ – ๗๕

- ๓) นักเรียนสรุปฉันทลักษณ์คำประพันธ์กาพย์ยานี

๔) ครูให้นักเรียนทั้งชั้นเรียนร่วมกันแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี ๒ บท โดยให้นักเรียนกำหนดหัวข้ออิสระ

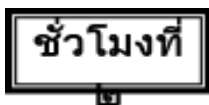
๕) ครูแนะนำ และติชมการแต่งคำประพันธ์ของนักเรียนตามเห็นสมควร

๖) นักเรียนบันทึกคำประพันธ์กาพย์ยานีที่แต่งร่วมกันลงในสมุดภาษาไทย

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง กาพย์ยานี ๑๑

๒) นักเรียนทำใบงานที่ ๗.๒ การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เป็นการบ้าน

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนความรู้เรื่องกาพย์ยานีที่เรียนไปแล้ว

๒. ขั้นสอน

๑) ครูให้นักเรียนจับคู่ ๒ คน และให้ศึกษาคำประพันธ์กาพย์ฉกั้ง และกาพย์สุราคนางค์ จากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ กาพย์ฉกั้ง หน้า ๗๓ – ๗๔ และ กาพย์สุราคนางค์ หน้า ๗๖ และ ๗๗

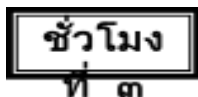
๒) นักเรียนทำใบงานที่ ๗.๓ และ ๗.๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๓) ครูให้คำแนะนำ และติชมนักเรียนในการฝึกแต่งคำประพันธ์

๔) ครูให้นักเรียนที่แต่งคำประพันธ์ได้ไพเราะและถูกต้องอ่านคำประพันธ์ของตนให้เพื่อนนักเรียนฟังที่หน้าชั้นเรียน

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ เรื่อง ภาพยนตร์ และภาพยนตร์
สร้างคนางค์ ที่ได้ศึกษาไปแล้ว

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูให้นักเรียนพิจารณาคำประพันธ์ต่อไปนี้ แล้วบอกว่าเป็นคำ
ประพันธ์ชนิดใด

โอ้เวลาปานจะนี้ก็สายัณห์ คนทั้งหลายเขาเรียกกันกินอาหาร
บ้างก็เล่าโลมลูกหลานให้อาบน้ำแล้วหลับนอน แต่สองบ้งอรของ
พอนี้ใครจะปราณีให้นม น้ำ ก็จจะตรากตรำลำบากใจ
ที่ไหนจะเดินได้ด้วยพระบาทเปล่า ทั้งไธแดดจะแผดเผาให้พุพอง
จะชอกช้ำคล้ำเป็นหนอง
ลงลามไหล สองสุริยวงศ์ตั้งแต่จะทรงพระกรแสงให้ สุดอาลัย
ของพ่อแล้วที่จะติดตาม

จะบายหน้าไปหาพราหมณ์เมื่อยามเย็น เฒ่าจัญไรไหนเลยจะ
เห็นแก่สองเจ้า มีแต่จะรูกเร้าคำรามตี ธชี่เอ๋ย กระไรเลยไม่เกรงขาม
เราบ้างเมื่อยามจน จะคิดดูบ้างเป็นไรว่าลูกทั้งสองคน
คู่ชีวิตมัย ยังตัดใจให้ขาดมิให้เสียประโยชน์

๒) ครูเฉลยให้นักเรียนทราบว่า ข้อความข้างต้นเป็นคำประพันธ์
ร่ายยาว ซึ่งนำมาจากร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์กุมาร

๒. ชั้่นสอน

๑) ครูให้นักเรียนจับคู่ ๒ คน และให้ศึกษาคำประพันธ์ประเภทร้อย :
 รายที่ใช้แต่งประกอบโคลง และร่ายยาว จากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย
 ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หน้า ๗๗ – ๗๙

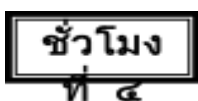
๒) นักเรียนทำในงานที่ ๗.๑ และ ๗.๕ จากหนังสือเสริมฝึก
 ประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๓) ครูให้คำแนะนำ และติชมนักเรียนในการฝึกแต่งคำประพันธ์

๔) ครูให้นักเรียนที่แต่งคำประพันธ์ได้ไพเราะและถูกต้องอ่านคำ
 ประพันธ์ของตนให้เพื่อนนักเรียนฟังที่หน้าชั้นเรียน

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง คำประพันธ์ประเภทร้อย

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

๒. ขั้นสอน

๑) ครูให้นักเรียนแต่ละคู่จับฉลากเลือกระหว่าง กาพย์ฉบ้ง กาพย์
 ยานี กาพย์สุรางคนางค์ และร่ายยาว ๑ ชนิด แล้วทำแผนผังแสดง
 จันท์ลักษณะคำประพันธ์ขนาดโปสเตอร์ ตกแต่งให้สวยงามและยก
 ตัวอย่างคำประพันธ์ที่นักเรียนแต่งขึ้นในจันท์ลักษณะคำประพันธ์ด้วย

๒) นักเรียนนำแผนผังแสดงจันท์ลักษณะคำประพันธ์ที่ได้สร้างขึ้น
 มาติดแสดงในห้องเรียน หรือป้ายนิเทศ

๓) นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ ตอนที่ ๑ – ๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๔) เมื่อนักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบทดสอบ

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์และร่าย

๔. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๒. หนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๓. กระดาษโปสเตอร์ / กระดาษปรู๊ฟ

๔. สีเมจิก

๑๐. การบูรณาการ

บูรณาการกับกลุ่มสาระศิลปศึกษา ในการวาดภาพ และตกแต่งแผนภาพความคิดให้สวยงาม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓

วิชา ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑
ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓
เวลา ๖ ชั่วโมง

เรื่อง บทละครพูดคำฉันท์

เรื่อง มัทนะพาธา

๑. เป้าหมายการเรียนรู้

มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหา สามารถวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีเรื่อง มัทนะพาธาตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของ วรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคม ในอดีต วิเคราะห์และประเมินค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีเรื่อง มัทนะพาธาในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และสังเคราะห์ข้อคิด จากวรรณคดีเรื่อง มัทนะพาธาเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

๒.สาระสำคัญ

มัทนะพาธาเป็นวรรณคดีที่ได้รับยกย่องให้เป็นยอดแห่งบทละครพูด คำฉันท์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชนิพนธ์โดยทรงคิดโครงเรื่องขึ้นเอง เพื่อแสดง แก่นเรื่องเกี่ยวกับความเจ็บปวดหรือความเดือดร้อนจากความ

รัก มัทนะพาธาเป็นวรรณคดีที่มีความไพเราะงดงามยิ่งแสดงให้เห็นพระอัจฉริยภาพเชิงประพันธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เป็นอย่างดี

๓. สมรรถนะ

การทำงานแบบรวมพลังเป็นทีมและภาวะผู้นำ

๔. สาระการเรียนรู้

1. การวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีเรื่องมัทนะพาธาตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น
2. การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเรื่องมัทนะพาธาเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต
3. การวิเคราะห์และประเมินค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีเรื่องมัทนะพาธาในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ
4. การสังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีเรื่องมัทนะพาธาเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
5. การท่องเที่ยวอุทยาน

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

--	--	--

๑. นักเรียนเห็นคุณค่าของบทละครพูดคำฉันทน์เรื่อง มัทนะพาธา ๒. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาความของบทละครพูดคำฉันทน์เรื่อง มัทนะพาธา ๓. นักเรียนมีความรู้ในการวิเคราะห์วิจารณ์และประเมินค่าวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น	๑. นักเรียนสามารถสรุปเนื้อหาจากบทละครพูดคำฉันทน์เรื่อง มัทนะพาธา ๒. นักเรียนสามารถวิเคราะห์วิจารณ์บทละครพูดคำฉันทน์เรื่อง มัทนะพาธา ๓. นักเรียนสามารถประเมินค่าวรรณศิลป์บทละครพูดคำฉันทน์เรื่อง มัทนะพาธา ๔. นักเรียนสามารถนำความรู้และข้อคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒. ซื่อสัตย์ ๓. มีวินัย ๔. ใฝ่เรียนรู้ ๕. อยู่อย่างพอเพียง ๖. มุ่งมั่นในการทำงาน ๗. รักความเป็นไทย ๘. มีจิตสาธารณะ
---	---	--

๖. การวัดและประเมินผล

๑. เครื่องมือวัดและประเมินผล

๑. แบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้

๒. ใบงาน
๓. แบบประเมินการท่องจำบทอาขยาน
๔. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๕. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๖. แบบสังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๗. แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๒. วิธีวัดผล

๑. ตรวจแบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ตรวจใบงาน
๓. สังเกตการท่องจำบทอาขยาน
๔. ตรวจและสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๕. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๖. สังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๗. สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓. เกณฑ์การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินผลจากแบบทดสอบ ต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบ เกินร้อยละ ๕๐

๒. การประเมินจากแบบตรวจใบงาน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน เรื่องความรู้ความเข้าใจการนำไปใช้ทักษะ และจิตพิสัย ทุกช่องเกินร้อยละ ๕๐

๓. การประเมินผลการท่องจำบทอาขยาน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ เกินร้อยละ ๕๐

๔. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ
เกินร้อยละ ๕๐

๕. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล เกณฑ์ผ่านการประเมิน ต้องไม่มีช่องปรับปรุง

๖. การประเมินผลจากการสังเกตสมรรถนะของนักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ
การประเมิน
ตามสภาพจริง

๗. การประเมินผลจากการสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ
นักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ
การประเมินตามสภาพจริง

๗. หลักฐาน/ผลงาน

๑. ผลการทำแบบทดสอบ
๒. ผลการทำใบงาน
๓. บทละคร

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

๑

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูให้นักเรียนดูพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖) ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจ และผลงานพระราชนิพนธ์ในพระองค์

๒) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

๒. ขั้นสอน

๑) ครูให้นักเรียนจับคู่ ๒ คน ศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ บทละครพูดคำฉันท์ เรื่องมัทนะพาธา : ประวัติผู้แต่ง และ ลักษณะคำประพันธ์หน้า ๘๓ – ๘๙

๒) นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้รับ ครูอธิบายความรู้เพิ่มเติมให้นักเรียน

๓) นักเรียนแต่ละคู่ศึกษาความเป็นมา และเนื้อหาของเรื่อง จากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หน้า ๙๐ – ๙๒

๔) นักเรียนแต่ละคู่ตั้งคำถามจากการศึกษาประวัติผู้แต่ง ลักษณะคำประพันธ์ ความเป็นมา และเนื้อหาของเรื่อง คู่ละ ๒ ข้อ เขียนลงในบัตรคำถามที่ครูแจกให้ บัตรละ ๑ คำถาม ครูคัดคำถามที่ซ้ำกันออกและนำบัตรคำถามที่เลือกมาติดที่กระดาน ให้นักเรียนแต่ละคู่สุ่มเลือกคำถาม และตอบคำถาม

๕) ครูและนักเรียนตรวจคำตอบของนักเรียนที่ตอบคำถามแต่ละคู่

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนทำใบงานที่ ๘.๑ และ ๘.๓ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๒) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับ และบันทึกข้อมูลที่น่าสนใจลงในสมุดภาษาไทย

๓) ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องมัทนะพาธา องค์กรที่ ๑ จากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หน้า ๙๓ – ๑๐๑ เป็นการทำงาน

สุธេษณ์
 ว่าจะเจ้าแกลงความ ?
 มัทนา
 สุธะเทวะโปรดปราน.
 สุธេษณ์
 อรไทป์แจ้งการ ?
 มัทนา
 ยะโปรดสถานใด ?
 สุธេษณ์
 และบทอดบทิ้งไป.
 มัทนา
 ฤจะทอดจะทิ้งเสีย ?
 สุธេษณ์
 เพราะมีอาจจะคลอเคลีย.
 มัทนา
 ฤจะหายเพราะเคลียคลอ ?
 สุธេษณ์
 บมิตอบพะจีพอ ?
 มัทนา
 ทะนามิพอดี !
 สุธេษณ์
 มะทะนาบเปรมปรีดี.
 มัทนา
 จะโปรดก็เสียแรง.
 สุธេษณ์
 บมิดวรจะใจแข็ง
 มัทนา
 ก็จำจะแข็งใจ.

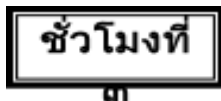
จริงฤาณะเจ้าสุมะทะนา
 ข้าขอแกลงวะจะนะตาม
 รักจริงมิจริงฤก็ไฉน
 รักจริงมิจริงก็สุระชาญ ช
 พี่รักและหวังวธุจะรัก
 พระรักสมัครณพระหทัย
 ความรักละเหียอุระระทด
 ความรักระทดอุระละเหีย
 โอ้ โอ้กระไรนะมะทะนา
 โอ้ โอ้กระไรอะมระง้อ มะ
 เสียแรงสุเทษณ์นะประติพัทธ์
 แม้ข้าบเปรมปุริยะจะนี้ ผิ
 โอ้รูปวิไลยะศุภะเลิศ
 โอ้รูปวิไลยะมละแรง ละ

๖) นักเรียนทำใบงานที่ ๘.๒

๗) ครูนัดหมายให้นักเรียนมาทดสอบท่องบทอาขยาน

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูสรุปความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาเรื่อง มัทนะพาธา

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปเมื่อคาบเรียนที่ผ่านมา

๒. ขั้นสอน

๑) นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ ๕ คน ให้วิเคราะห์คุณค่าจากเรื่อง โดยใช้หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หน้า ๑๐๕ – ๑๐๘ ประกอบ

๒) นักเรียนร่วมกันอภิปรายคุณค่า ความรู้และข้อคิดที่ได้รับจากเรื่องมัทนะพาธา

๓) ครูกำหนดให้นักเรียนทั้งระดับชั้นร่วมกันแสดงละครพูดเรื่องมัทนะพาธาดังแต่องก์ที่ ๑ จากจบเรื่อง ใช้เวลาแสดง ๓๕ – ๔๐ นาที โดยให้เขียนบทละครเป็นสนทนาเป็นภาษาร้อยแก้วที่เข้าใจง่าย เลือกบทร้อยกรองประกอบการแสดงเฉพาะบทที่โดดเด่นและสำคัญ และให้นักเรียนเลือกหัวหน้ากลุ่ม ผู้ช่วยหัวหน้า และแบ่งหน้าที่ต่างๆให้แก่เพื่อนนักเรียน เป็นฝ่ายต่างๆ ดังนี้

- เขียนบทละคร
- อุปกรณ์ / ฉาก
- เสียง / เพลงประกอบ
- ผู้แสดง
- เสื้อผ้า

๔) ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่า นักเรียนต้องส่งบทละคร พร้อมรายชื่อนักเรียนที่ทำหน้าที่แต่ละฝ่ายแก่ครูโดยทำเป็นรูปเล่มให้สวยงาม

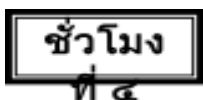
๕) ครูให้นักเรียนที่มีหน้าที่เขียนบทละครไปศึกษาบทละครพูดคำฉันท์ เรื่องมัทนะพาธาตลอดทั้งเรื่อง จากห้องสมุด หรืออินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาประกอบการเขียนบท

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) หัวหน้านักเรียนรายงานความคืบหน้าการจัดทำละคร หน้าชั้นเรียน

๒) ครูแนะนำติชมกระบวนการทำงานของนักเรียน

หมายเหตุ ครูอาจกำหนดให้นักเรียนห้องอื่น หรือระดับชั้นอื่นๆ มาชมละคร โดยกำหนดวันเวลาให้แน่นอน และแจ้งให้ผู้แสดงทราบ

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนกระบวนการทำงาน และความคืบหน้าของการทำงาน

๒. ชั้นสอน

- ๑) นักเรียนแต่ละฝ่ายประชุมกลุ่มทำงาน ครูคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ
- ๒) นักเรียนผู้แสดงฝึกซ้อมการแสดง

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

- ๑) ตัวแทนนักเรียนแต่ละฝ่ายรายงานผลความคืบหน้าการดำเนินงาน และแผนการดำเนินงานต่อไป

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

- ๑) นักเรียนทบทวนกระบวนการทำงาน และความคืบหน้าของการทำงาน

๒. ชั้นสอน

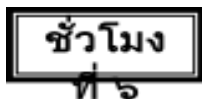
- ๑) นักเรียนแต่ละฝ่ายประชุมกลุ่มทำงาน ครูคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ
- ๒) นักเรียนผู้แสดงฝึกซ้อมการแสดง
- ๓) ตัวแทนนักเรียนแต่ละฝ่ายรายงานผลความคืบหน้าการดำเนินงาน

๔) นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ ตอนที่ ๑ – ๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๕) ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบทดสอบ

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) ครูนัดหมายเกี่ยวกับการแสดงละครของนักเรียน

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูซักซ้อมกระบวนการทำงานของนักเรียนแต่ละฝ่าย

๒. ขั้นสอน

๑) นักเรียนแสดงละครพูดเรื่อง มัทนะพาธา

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผลการทำงาน สิ่งที่ดีและสิ่งที่
ควรปรับปรุงในการทำงาน

๙. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของ
สำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๒. หนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์
เอมพันธ์ จำกัด

๓. พระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
(รัชกาลที่ ๖)

๑๐. การบูรณาการ

บูรณาการกับสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในการใช้
คอมพิวเตอร์สืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และสาระการเรียนรู้ศิลปะด้าน
ดนตรีและนาฏศิลป์ ในด้านการแสดงละคร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔

วิชา ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑
ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔

เรื่อง ลักษณะของภาษา

เวลา ๔ ชั่วโมง

๑. เป้าหมายการเรียนรู้

มีความรู้ความเข้าใจลักษณะของภาษา อันมี เสียง พยางค์ คำ และสร้างเป็นประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร

๒. สาระสำคัญ

แต่ละภาษาจะมีลักษณะของตนเอง โดยพิจารณาจากเสียงในภาษา ส่วนประกอบของภาษาและองค์ประกอบของพยางค์และคำ การรู้ลักษณะภาษาไทยทำให้สามารถใช้ถ้อยคำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติได้สืบไป

๓. สมรรถนะ

1. สมรรถนะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและเรียนรู้ความเป็นไทย

2. สมรรถนะในการทำงานร่วมกันและเป็นผู้นำ

๔. สาระการเรียนรู้

๑. ส่วนประกอบของภาษา

๒. เสียงในภาษาไทย

๓. คำในภาษาไทย

๔. พยางค์และคำในภาษาไทย

๕. ประโยคในภาษาไทย

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

--	--	--

1. นักเรียนเห็นความสำคัญ ของหน่วยเสียง การ สร้าง พยางค์ คำ และประโยค ๒. นักเรียนมีความ รู้ความ เข้าใจระบบ หน่วยเสียง พยางค์ คำ และประโยค ใน ภาษาไทย	1. นักเรียน สามารถอธิบาย องค์ประกอบของ เสียงใน ภาษาไทย ๒. นักเรียนสามารถ อธิบาย การสร้าง พยางค์ คำ และ ประโยคในภาษา ไทยได้	๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒. ซื่อสัตย์ ๓. มีวินัย ๔. ใฝ่เรียนรู้ ๕. อยู่อย่างพอเพียง ๖. มุ่งมั่นในการทำ งาน ๗. รักความเป็นไทย ๘. มีจิตสาธารณะ
---	--	---

๖. การวัดและประเมินผล

๑. เครื่องมือวัดและประเมินผล

๑. แบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ใบงาน
๓. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๕. แบบสังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๖. แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๒. วิธีวัดผล

๑. ตรวจแบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ตรวจใบงาน

๓. ตรวจและสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

๔. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

๕. สังเกตสมรรถนะของนักเรียน

๖. สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓. เกณฑ์การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินผลจากแบบทดสอบ ต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบ เกินร้อยละ ๕๐

๒. การประเมินจากแบบตรวจใบงาน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน เรื่องความรู้ความเข้าใจการนำไปใช้ทักษะ และจิตพิสัย ทุกข้อ เกินร้อยละ ๕๐

๓. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ เกินร้อยละ ๕๐

๔. การประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล เกณฑ์ผ่านการประเมิน ต้องไม่มีข้อปรับปรุง

๕. การประเมินผลการสังเกตสมรรถนะของนักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมิน ตามสภาพจริง

๖. การประเมินผลการสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ นักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมินตามสภาพจริง

๗. หลักฐาน/ผลงาน

๑. ผลการทำแบบทดสอบ

๒. ผลการทำใบงาน

๓. แผนภาพความคิด

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

๑. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูให้นักเรียนพิจารณาบัตรอักษรต่อไปนี้

า	ั	ไ	ก	ล
จ	อ	ค	ง	
				ั

๒) นักเรียนนำอักษรจากบัตรอักษรมาประสมเป็นคำให้ได้มากที่สุดภายในเวลา ๑ นาที

๓) ครูให้นักเรียนที่ประสมคำได้มากที่สุดนำเสนอคำที่ประสมได้แก่เพื่อนนักเรียน

๔) ครูให้นักเรียนสังเกตองค์ประกอบของคำ

๕) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

๒. ช้่นสอน

๑) นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๓ คน ครูใช้เวลา ๑๕ นาที เพื่อศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เรื่อง ส่วนประกอบของภาษา เสียงในภาษาไทย หน้า ๒ – ๑๑ โดยสมาชิกในกลุ่ม กำหนดหมายเลข ๑ – ๓ และให้ศึกษาหัวข้อที่แตกต่างกันดังนี้

หมายเลข ๑ เสียงพยัญชนะ

หมายเลข ๒ เสียงสระ

หมายเลข ๓ เสียงวรรณยุกต์

๒) นักเรียนในแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันถ่ายทอดความรู้ที่ได้ศึกษามา

๓) ครูซักถามนักเรียนเพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ที่ได้จากการศึกษา

๔) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกเขียนอักษร ๓ ตัว จะเป็นพยัญชนะ สระ หรือวรรณยุกต์ก็ได้ จากนั้นให้นำบัตรคำไปติดที่หน้ากระดาน

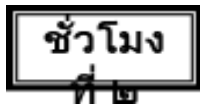
๕) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสร้างคำให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

๖) ครูให้นักเรียนกลุ่มที่ประสมคำได้มากที่สุดมานำเสนอผลงานที่หน้าชั้นเรียน

๗) นักเรียนทำใบงานที่ ๑.๑ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์วิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่องเสียงในภาษาไทย

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

๒. ชั้่นสอน

๑) นักเรียนศึกษาเรื่อง คำในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หน้า ๑๑ – ๑๔

๒) ครูซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียน และอธิบายความรู้เพิ่มเติมให้แก่นักเรียน

๓) นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๔ – ๕ คน แล้วช่วยกันเขียนแผนภาพความคิดแสดงลักษณะของคำในภาษาไทยตามที่ได้ศึกษามา

๔) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนภาพความคิดที่หน้าชั้นเรียน

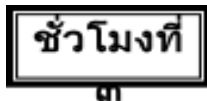
๕) ครูให้คำแนะนำ ดิชมตามเห็นสมควร

๓. ชั้่นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับลักษณะของคำในภาษาไทย และบันทึกความรู้ที่ได้รับลงในสมุด

๒) นักเรียนแต่ละคนทำใบงานที่ ๑.๒ และ ๑.๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เป็นการบ้าน

๓) ครูให้นักเรียนนำหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารเก่ามาใช้ในการทำกิจกรรมในคาบเรียนต่อไป

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว

๒) ครูซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียน

๒. ชั้่นสอน

๑) นักเรียนศึกษาเรื่อง คำและพยางค์ในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หน้า ๑๔ – ๑๖

๒) ครูซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียน และอธิบายความรู้เพิ่มเติมให้แก่นักเรียน

๓) ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๓ คน และช่วยกันหาคำหนึ่งพยางค์ สองพยางค์ สามพยางค์ ไปจนถึงจำนวนพยางค์ที่มากที่สุดเท่าที่จะหาได้จากหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารเก่าที่นักเรียนเตรียมมา อย่างละ ๓ – ๕ คำ แล้วพิจารณาว่า เป็นคำภาษาไทยหรือคำภาษาอื่น

๔) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานที่หน้าชั้นเรียน

๕) ครูให้คำแนะนำ ดิชมตามเห็นสมควร

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เกี่ยวกับคำและพยางค์ในภาษาไทย และบันทึกความรู้ที่ได้รับลงในสมุด

๒) นักเรียนแต่ละคนทำใบงานที่ ๑.๕ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เป็นการบ้าน

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว

๒. ขั้นสอน

๑) นักเรียนศึกษาเรื่อง คำและพยางค์ในภาษาไทย จากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หน้า ๑๖ – ๑๘

๒) ครูซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียน และอธิบายความรู้เพิ่มเติมให้นักเรียน

๓) ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๔ – ๕ คน แล้วให้สร้างบทละครขนาดสั้นที่ส่งเสริมเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

๔) นักเรียนนำเสนอผลงานที่หน้าชั้น หรืออาจแสดงเป็นละครสั้น หรือครูอาจให้นักเรียนไปบันทึกเสียงลงซีดีและนำมาส่งในภายหลัง

๕) นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ ตอนที่ ๑ – ๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๖) เมื่อนักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบทดสอบ

๓. ชั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนสรุปความรู้ทั้งหมดที่ได้รับจากการศึกษาเรื่อง คำ พยางค์ และประโยคในภาษาไทย

๙. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของ สำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๒. หนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๕ ของ สำนักพิมพ์ เอมพันธ์ จำกัด

๓. หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารเก่า

๔. บัตรคำเปล่า

๕. สีเมจิก หรือปากกาเส้นใหญ่สำหรับเขียนคำในบัตรคำ

๔. บัตรอักษร

า	ั	ไ	ก	ล
จ	อ	ค	ง	
				ิ

๑๐. การบูรณาการ

บูรณาการกับกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง
ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕

วิชา ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑
ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕
วิจารณ์ญาณ

เรื่อง การฟังและดูอย่างมี

เวลา ๓ ชั่วโมง

๑. เป้าหมายการเรียนรู้

มีความรู้ความเข้าใจกระบวนการฟังและดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ และ
สามารถนำความรู้ดังกล่าว
ไปใช้พิจารณาความน่าเชื่อถือของสารต่างๆที่ได้ฟังและได้ดู

๒. สารสำคัญ

ในชีวิตประจำวันจำเป็นต้องใช้การฟังและการดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ
เพื่อนำสารไปใช้ให้เป็นประโยชน์ โดยการพิจารณาแยกแยะเนื้อหาเป็น
ส่วนๆ ตามรูปแบบ เนื้อหา กลวิธี และภาษาที่ใช้ซึ่งเป็นกระบวนการที่จะ
ต้องใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล

๓. สมรรถนะ

- ๑.การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและเรียนรู้ความเป็นไทย
- ๒.การทำงานร่วมกันและเป็นผู้นำ

๔. สาระการเรียนรู้

๑. ความหมายของการฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ
๒. กระบวนการฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนเห็นความสำคัญ ของการฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ ๒. นักเรียนมีความรู้ความ เข้าใจ กระบวนการฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ	๑. นักเรียนสามารถ อธิบาย กระบวนการ ฟังและดู อย่างมี วิจารณญาณ ๒. นักเรียนสามารถ ฟังและดู ได้อย่าง มีวิจารณญาณ	๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒. ซื่อสัตย์ ๓. มีวินัย ๔. ใฝ่เรียนรู้ ๕. อยู่อย่างพอเพียง ๖. มุ่งมั่นในการทำ งาน ๗. รักความเป็นไทย ๘. มีจิตสาธารณะ

๖. การวัดและประเมินผล

๑. เครื่องมือวัดและประเมินผล

๑. แบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ใบงาน
๓. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๕. แบบสังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๖. แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๒. วิธีวัดผล

๑. ตรวจแบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ตรวจใบงาน
๓. ตรวจและสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๕. สังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๖. สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓. เกณฑ์การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินผลจากแบบทดสอบ ต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบ
เกินร้อยละ ๕๐

๒. การประเมินจากแบบตรวจใบงาน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน
เรื่องความรู้ความเข้าใจการนำไปใช้ทักษะ และจิตพิสัย ทุกช่องเกินร้อยละ ๕๐

๓. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ เกินร้อยละ ๕๐

๔. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล เกณฑ์ผ่านการประเมิน ต้องไม่มีช่องปรับปรุง

๕. การประเมินผลจากการสังเกตสมรรถนะของนักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมิน ตามสภาพจริง

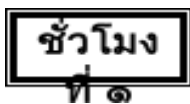
๖. การประเมินผลจากการสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมินตามสภาพจริง

๗. หลักฐาน/ผลงาน

๑. ผลการทำแบบทดสอบ

๒. ผลการทำใบงาน

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างโฆษณาจากรายการโทรทัศน์ ตัวอย่าง ๑

๒) นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโฆษณาที่ได้ดู

๓) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

๒. ขั้นตอน

๑) นักเรียนศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เรื่อง การฟังและดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ หน้า ๒๑ – ๒๔

๒) ครูซักถามนักเรียนเพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ที่ได้จากการศึกษา

๓) ครูให้นักเรียนฟังเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “ความฝันอันสูงสุด” และตอบคำถามต่อไปนี้

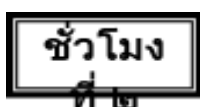
1. เนื้อหาเพลงเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
2. สาระสำคัญของบทเพลงต้องการเสนอคืออะไร
3. เจตนาในการเสนอเรื่องคืออะไร
4. ผู้ส่งสารมีความคิดเห็นอย่างไร
5. เพลงที่ฟังน่าเชื่อถือหรือเป็นประโยชน์หรือไม่

๔) นักเรียนร่วมกันอภิปรายความคิดเห็นจากบทเพลงพระราชนิพนธ์ที่ได้ฟัง

๕) นักเรียนทำใบงานที่ ๑.๒ ๑.๓ ๑.๔ และ ๑.๕ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์
ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่องการฟังและดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ และบันทึกความรู้ที่เป็นประโยชน์ลงสมุดภาษาไทย

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

๒. ชั้่นสอน

๑) ครูให้นักเรียนดูภาพยนตร์สั้น หรือละครสั้นที่มีข้อคิดคติเตือนใจอย่างชัดเจน (เช่น ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นโท หรือ ฟ้ามืด) จำนวน ๑ เรื่อง แล้วให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. เนื้อหาของภาพยนตร์หรือละครที่ดูเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
2. สำระสำคัญของภาพยนตร์หรือละครที่ได้ดูต้องการเสนอคืออะไร

3. เจตนาในการเสนอเรื่องคืออะไร
4. ผู้ส่งสารมีความคิดเห็นอย่างไร
5. เรื่องที่ดูน่าเชื่อถือหรือเป็นประโยชน์หรือไม่ อย่างไร

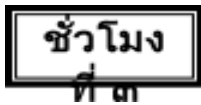
๒) นักเรียนร่วมกันอภิปรายความคิดเห็นหลังจากดูภาพยนตร์หรือละครที่กำหนดให้

๓) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสารประโยชน์ที่ได้รับจากการดูภาพยนตร์หรือละครที่กำหนดให้

๓. ชั้่นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนบันทึกความรู้ที่เป็นประโยชน์จากการชมภาพยนตร์หรือละครที่กำหนดให้ลงสมุดภาษาไทย

๒) ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๔ – ๕ คน แล้วให้นักเรียนหาสารที่น่าสนใจกลุ่มละ ๑ เรื่อง เพื่ออ่านให้เพื่อนนักเรียนกลุ่มอื่นๆฟัง กำหนดให้ทำเป็นการบ้าน และนำสารที่หาได้มานำเสนอในคาบเรียนต่อไป

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

- ๑) นักเรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว
- ๒) ครูซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียน

๒. ชั้่นสอน

๑) นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอสารที่ได้เตรียมมา อ่านให้เพื่อนนักเรียนฟัง เพื่อนนักเรียนพิจารณาสารที่ได้ฟังตามกระบวนการฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ

๒) ครูซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเรื่องที่ฟัง และแนะนำ ดิชมผู้นำเสนอและผู้แสดงความคิดเห็นตามเห็นสมควร

๓) นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ ตอนที่ ๑ – ๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้่นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๔) เมื่อนักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบทดสอบ

๓. ชั้่นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่องการฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ

๔. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๒. หนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๓. ซีดีบันทึกโฆษณาทางโทรทัศน์

๔. ซีดีเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “ความฝันอันสูงสุด”

๕. ซีดีภาพยนตร์ หรือละครสั้น

๖. เครื่องเล่นซีดี / วิทยุซีดี

๑๐. การบูรณาการ

บูรณาการกับกลุ่มสาระศิลปศึกษา เรื่องดนตรีและนาฏศิลป์ ในการชมภาพยนตร์ หรือละคร และฟังเพลงเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ตามหลักกระบวนการการฟังและการดู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖

วิชา ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑
ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖
การพูด

เรื่อง การพูดสรุปแนวคิดและ

เวลา ๓ ชั่วโมง

แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู

๑. เป้าหมายการเรียนรู้

มีความรู้ความเข้าใจกระบวนการพูดสรุปแนวคิด และการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู และสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๒. สาระสำคัญ

การพูดเป็นการสื่อสารที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตมักจะเป็นผู้ที่มีความสามารถทางการพูด การพูดที่สำคัญอีกประเภทหนึ่งคือการพูดสรุปแนวคิด และการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่นักเรียนได้ฟังหรือดู

๓. สมรรถะ

การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและเรียนรู้ความเป็นไทย

๔. สาระการเรียนรู้

๑. การพูดสรุปแนวคิดจากเรื่องที่ฟังและดู
๒. การพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

--	--	--

๑. นักเรียนเห็นความสำคัญของการพูดสรุปแนวคิด และการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ๒. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ หลักการพูดสรุปแนวคิด และการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟัง และดู	๑. นักเรียนสามารถอธิบาย หลักการพูดสรุปแนวคิด และการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ๒. นักเรียนสามารถพูดสรุป แนวคิด และพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟัง และดู	๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒. ซื่อสัตย์ ๓. มีวินัย ๔. ใฝ่เรียนรู้ ๕. อยู่อย่างพอเพียง ๖. มุ่งมั่นในการทำงาน ๗. รักความเป็นไทย ๘. มีจิตสาธารณะ

๖. การวัดและประเมินผล

๑. เครื่องมือวัดและประเมินผล

๑. แบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ใบงาน
๓. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๕. แบบสังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๖. แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๒. วิธีวัดผล

๑. ตรวจสอบทดสอบหน่วยการเรียนรู้

๒. ตรวจสอบงาน

๓. ตรวจสอบและสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

๔. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

๕. สังเกตสมรรถนะของนักเรียน

๖. สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓. เกณฑ์การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินผลจากแบบทดสอบ ต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบ เกินร้อยละ ๕๐

๒. การประเมินจากแบบตรวจใบงาน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน เรื่องความรู้ความเข้าใจการนำไปใช้ทักษะ และจิตพิสัย ทุกช่องเกินร้อยละ ๕๐

๓. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ เกินร้อยละ ๕๐

๔. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล เกณฑ์ผ่านการประเมิน ต้องไม่มีช่องปรับปรุง

๕. การประเมินผลจากการสังเกตสมรรถนะของนักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมิน ตามสภาพจริง

๖. การประเมินผลจากการสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ นักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมินตามสภาพจริง

๗. หลักฐาน/ผลงาน

๑. ผลการทำแบบทดสอบ

๒. ผลการทำใบงาน

๓. ผลการทำแบบบันทึกการฟังและการดู (ของนักเรียน)

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

๑. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนชอบให้นักเรียนบอกเหตุผลที่ประทับใจรายการโทรทัศน์นั้นๆ

๒) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

๒. ช้่นสอน

๑) นักเรียนศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ช้่นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เรื่อง การพูดสรุปแนวคิด และการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู หน้า ๒๘ – ๓๐

๒) ครูซักถามนักเรียนเพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ที่ได้จากการศึกษา

๓) ครูให้นักเรียนฟังเพลง “สยามมานุสติ” พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว แล้วทำแบบบันทึกการฟังในใบงานที่ ๓.๓ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ช้่นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

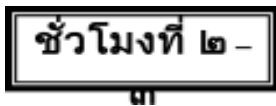
๔) นักเรียนร่วมกันอภิปรายความคิดเห็นจากบทเพลงที่ได้ฟัง

๕) นักเรียนทำใบงานที่ ๓.๔ และ ๓.๕ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ช้่นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๖) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปแนวคิด และอภิปรายแสดงความคิดเห็นจากบทกวีในใบงานที่ ๓.๔ และ ๓.๕

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การพูดสรุปแนวคิด และการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู และบันทึกความรู้ที่เป็นประโยชน์ลงสมุดภาษาไทย

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

๒. ขั้นสอน

๑) ครูให้นักเรียนดูภาพยนตร์ไทยเรื่อง “ท้าวฟาลีขิต” (ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่น่าเสนอแนวคิดเกี่ยวกับเรื่อง ผลกรรม) แล้วให้นักเรียนทำแบบบันทึกการฟังและการดู ดังนี้

๒) นักเรียนร่วมกันอภิปรายความคิดเห็นหลังจากดูภาพยนตร์ที่กำหนดให้

๓) ครูและนักเรียนร่วมกันพูดแสดงความคิดเห็น และสรุปสาระประโยชน์ที่ได้รับจากการดูภาพยนตร์ที่กำหนดให้

๔) นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ตอนที่ ๑ - ๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๕) เมื่อนักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบทดสอบ

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การพูดสรุปแนวคิด และการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู

๙. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๒. หนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๓. ซีดีเพลง “สยามมานุสติ” พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

๔. ซีดีภาพยนตร์ “ท้าฟ้าลิขิต”

๕. เครื่องเล่นซีดี / วิทยูซีดี

๑๐. การบูรณาการ

บูรณาการกับกลุ่มสาระศิลปศึกษา เรื่องดนตรีและนาฏศิลป์ ในการชมภาพยนตร์ และฟังเพลง เพื่อการพูดสรุปแนวคิด และการพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗

วิชา ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑
ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗
เวลา ๓ ชั่วโมง

เรื่อง การเขียนเรียงความ

๑. เป้าหมายการเรียนรู้

มีความรู้ความเข้าใจความหมาย องค์ประกอบ ขั้นตอน กลวิธี และ
มารยาทในการเขียนเรียงความและเห็นความสำคัญของการใช้ทักษะ
การเขียนเรียงความเพื่อพัฒนางานเขียนต่อไป

๒. สาระสำคัญ

เรียงความเป็นงานเขียนประเภทหนึ่งที่ผู้เขียนเรียบเรียงข้อมูลและ
นำเสนออย่างมีศิลปะ นักเรียนควรเรียนรู้และหมั่นฝึกฝนการเขียน
เรียงความเพื่อให้เป็นพื้นฐานการเขียนประเภทอื่นต่อไป

๓. สมรรถนะ

๑.การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและเรียนรู้ความเป็นไทย

๒.การทำงานร่วมกันและเป็นผู้นำ

๔.สาระการเรียนรู้

๑. ความหมายของการเขียนเรียงความ

๒. มารยาทในการเขียนเรียงความ

๓. ขั้นตอนการเขียนเรียงความ

๔. องค์ประกอบของการเขียนเรียงความ

๕. กลวิธีการเขียนเรียงความ

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

๑.นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนเรียงความ	๑. นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้ถูกต้องตามขั้นตอนการเขียน	๑.รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒.ซื่อสัตย์ ๓.มีวินัย ๔. ใฝ่เรียนรู้ ๕. อยู่อย่างพอเพียง ๖. มุ่งมั่นในการทำงาน ๗. รักความเป็นไทย
๒.นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายองค์ประกอบ ขั้นตอน กลวิธี และมารยาทในการเขียน		

		๘. มีจิตสาธารณะ
--	--	-----------------

๖. การวัดและประเมินผล

๑. เครื่องมือวัดและประเมินผล

๑. แบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ใบงาน
๓. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๕. แบบสังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๖. แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๒. วิธีวัดผล

๑. ตรวจแบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ตรวจใบงาน
๓. ตรวจและสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๕. สังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๖. สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓. เกณฑ์การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินผลจากแบบทดสอบ ต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบ
เกินร้อยละ ๕๐

๒. การประเมินจากแบบตรวจใบงาน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน
เรื่องความรู้ความเข้าใจการนำไปใช้ทักษะ และจิตพิสัย ทุกช่องเกินร้อยละ ๕๐

๓. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ เกินร้อยละ ๕๐

๔. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล เกณฑ์ผ่านการประเมิน ต้องไม่มีช่องปรับปรุง

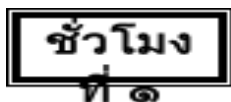
๕. การประเมินผลจากการสังเกตสมรรถนะของนักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมิน ตามสภาพจริง

๖. การประเมินผลจากการสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมินตามสภาพจริง

๗. หลักฐาน/ผลงาน

๑. ผลการทำแบบทดสอบ
๒. ผลการทำใบงาน
๓. เรียงความ เรื่อง “หน้าที่พลเมือง”

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

๑.

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์การเขียนเรียงความ เช่น นักเรียนเขียนเรียงความเรื่องอะไร มีขั้นตอนการวางแผนการเขียนอย่างไร

๒) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

๒. ชั้่นสอน

๑) นักเรียนศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เรื่อง การเขียนเรียงความ หน้า ๓๖ - ๔๐

๒) ครูซักถามนักเรียนเพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ที่ได้จากการศึกษาการเขียนเรียงความ

๓) นักเรียนทำใบงานที่ ๔.๑ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๔) ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยใบงาน ที่ ๔.๑

๕) ครูให้นักเรียนฝึกเขียนเรียงความขนาดสั้น เรื่อง “ความรักของแม่” ในใบงานที่ ๔.๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

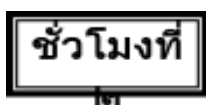
๖) ครูคัดเลือกผลงานของนักเรียนที่เขียนได้ดีที่สุด ๒ – ๓ ผลงาน แล้วให้นักเรียนเจ้าของผลงานอ่านเรียงความให้เพื่อนๆ ฟัง

๗) ครูคอยให้คำแนะนำ ดิชมการเขียนเรียงความของนักเรียนตามเห็นสมควร

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การเขียนเรียงความ และบันทึกความรู้ที่เป็นประโยชน์ลงสมุดภาษาไทย

๒) นักเรียนทำใบงานที่ ๔.๕ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เป็นการบ้าน

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

๒. ชั้่นสอน

๑) ครูให้นักเรียนระดมความคิดเกี่ยวกับมารยาทในการเขียนโดยทั่วไป และข้อควรคำนึงในการเขียนเรียงความ

๒) ครูให้นักเรียนเขียนเรียงความตามหัวข้อ “หน้าที่พลเมือง” ขนาดความยาว ๒๕ – ๓๐ บรรทัด โดยให้นักเรียนกำหนดโครงเรื่องการเขียนเรียงความให้ชัดเจนด้วย

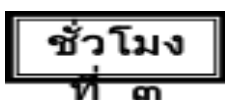
๓) นักเรียนวางโครงเรื่องและเขียนเรียงความตามที่ตนกำหนด

๔) ครูคอยให้คำแนะนำการเขียนเรียงความของนักเรียน นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ตอนที่ ๑ – ๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๕) เมื่อนักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบทดสอบ

๓. ชั้่นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การเขียนเรียงความ

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

๒. ขั้นสอน

๑) จากการเขียนเรียงความของนักเรียนเมื่อคาบเรียนที่ผ่านมา ครูคัดเลือกผลงานของนักเรียนที่เขียนได้ดีที่สุด ๒ – ๓ ผลงาน แล้วให้นักเรียนเจ้าของผลงานอ่านเรียงความให้เพื่อนๆ ฟัง

๒) ครูคอยให้คำแนะนำ ดิชมการเขียนเรียงความของนักเรียนตามเห็นสมควร

๓) นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ตอนที่ ๑ – ๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๔) เมื่อนักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบทดสอบ

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การเขียนเรียงความ

๔. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๒. หนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๑๐. การบูรณาการ

บูรณาการกับกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความหัวข้อ หน้าที่พลเมือง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘

วิชา ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑
ภาคเรียนที่ ๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘
เวลา ๔ ชั่วโมง

เรื่อง การเขียนย่อความ

๑. เป้าหมายการเรียนรู้

มีความรู้ความเข้าใจความหมาย หลักการเขียนย่อความ รูปแบบการเขียนย่อความ และประโยชน์จากการเขียนย่อความ และเห็นความสำคัญของการเขียนย่อความเพื่อบันทึกความรู้และข้อมูลที่เป็นประโยชน์

๒. สาระสำคัญ

การย่อความคือ การเขียนเพื่อเก็บใจความ หรือเนื้อหาสำคัญของเนื้อเรื่องมาเรียบเรียง โดยคงใจความสำคัญของเรื่องไว้เหมือนเดิม การเขียนย่อความควรคำนึงถึงหลักการย่อความ และรูปแบบของการย่อความตามประเภทของสาร การย่อความมีความสำคัญต่อการศึกษา นักเรียนจึงจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนให้มีความชำนาญ

๓. สมรรถนะ

การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและเรียนรู้ความเป็นไทย

๔. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการเขียนย่อความ
2. หลักการเขียนย่อความ
3. แบบขั้นตอนของย่อความ
4. ประโยชน์จากย่อความ

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนย่อความ ๒. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมาย หลักการเขียนย่อความ รูปแบบการเขียนย่อความ และประโยชน์จากการเขียนย่อความ	๑. นักเรียนสามารถเขียนย่อความได้ถูกต้องตามหลักการเขียนย่อความ	๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒. ซื่อสัตย์ ๓. มีวินัย ๔. ใฝ่เรียนรู้ ๕. อยู่อย่างพอเพียง ๖. มุ่งมั่นในการทำงาน ๗. รักความเป็นไทย ๘. มีจิตสาธารณะ

๖. การวัดและประเมินผล

๑. เครื่องมือวัดและประเมินผล

๑. แบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ใบงาน
๓. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

๕. แบบสังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๖. แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๒. วิธีวัดผล

๑. ตรวจสอบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ตรวจสอบงาน
๓. ตรวจสอบและสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๕. สังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๖. สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓. เกณฑ์การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินผลจากแบบทดสอบ ต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบ เกินร้อยละ ๕๐

๒. การประเมินจากแบบตรวจใบงาน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน เรื่องความรู้ความเข้าใจการนำไปใช้ทักษะ และจิตพิสัย ทุกช่องเกินร้อยละ ๕๐

๓. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ เกินร้อยละ ๕๐

๔. การประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล เกณฑ์ผ่านการประเมิน ต้องไม่มีช่องปรับปรุง

๕. การประเมินผลการสังเกตสมรรถนะของนักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมิน ตามสภาพจริง

๖. การประเมินผลการสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ นักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมินตามสภาพจริง

๗. หลักฐาน/ผลงาน

๑. ผลการทำแบบทดสอบ

๒. ผลการทำใบงาน

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

๑. ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูเลือกนักเรียน ๒ – ๓ คนให้อ่านนิทานที่กำหนดให้ ดังนี้

นิทานเวตาล เรื่องที่ ๒

ศ.ดร.ศักดิ์ศรี แฉ่มนาคดา

พระราชชาติวิกรมเสนเสด็จกลับไปที่ดินอโศกอีกครั้งหนึ่งเพื่อจับตัวเวตาล เมื่อเสด็จไปถึงที่นั่น ทรงทอดสายพระเนตรดูโดยรอบในความมืดอันมีแสงไฟเรือง ๆ จากจิตกาธานส่องมา ในที่สุดก็พบศพนั้นนอนหงายอยู่บนพื้นดินกำลังกรนอยู่ จึงเข้าไปจับตัวศพนั้นซึ่งมีเวตาลสิงอยู่ตัวด้ขึ้นบนบ่า และรีบดำเนินไปอย่างรวดเร็วเพื่อไปยังที่ซึ่งนัดไว้กับโยคีसानติสิด เวตาลซึ่งแขวนอยู่บนบ่า ก็เริ่มกล่าวทำลายความเจียบขึ้นว่า

"โอ ราชะ ภาระที่พระองค์ต้องทนแบกไว้นี้ช่างสาหัสสากรรจ์เสียจริง ๆ ไม่เหมาะสมแก่พระองค์เลย ถ้ากระไรข้าจะเล่านิทานให้ฟังสักเรื่องหนึ่ง เพื่อจะได้ทรงเพลิดเพลิน ขอให้ทรงฟังเถิด"

บนฝั่งของแม่น้ำยมุนา ณ ที่แห่งนั้น เป็นเขตคามที่กำหนดไว้สำหรับพวกพราหมณ์โดยเฉพาะ มีชื่อว่าหมู่บ้านพรหมสถล ในหมู่บ้านนี้มีพราหมณ์ผู้หนึ่งอาศัยอยู่ มีชื่อว่า อคนิสวามิน เป็นผู้ที่เจนจบในคัมภีร์พระเวททั้งปวง (คือคัมภีร์ไตรเวท ประกอบด้วยคัมภีร์ฤคเวท ยชุรเวท และ สามเวท ต่อมาภายหลังได้เพิ่มเข้าไปอีกคัมภีร์หนึ่ง คืออถรรพเวท จึงเรียกว่า จตุรเวท) พราหมณ์ผู้นี้มีบุตรสาวแสนสวยผู้หนึ่งชื่อว่า มันทารวดี ความงามของนางล้ำเลิศหาที่เปรียบมิได้ราวกับเป็นผลงานที่พระพรหมทรงสรรค์สร้างขึ้น และเมื่อนางได้กำเนิดมาแล้วก็ดูเหมือนว่าทำวธาดาเซอทรงสิ้นเชื้อไขในเทพอัปสรทั้งปวงโดยสิ้นเชิง เมื่อนางเจริญวัยเป็นสาวแรกรุ่นนั้นปรากฏว่ามีพราหมณ์หนุ่มสามคนเดินทางมาจากแคว้นกันยกุลพะชะ พราหมณ์เหล่านี้เป็นผู้แตกฉานในศาสตร์ทั้งปวงเท่าเทียมกัน และพราหมณ์แต่ละคนก็มุ่งมาสู่ขอ

มันทารวดีโฉมงามจากบิดาของนาง ต่างคนต่างก็สาบานว่าถ้านางแต่งงานกับคนอื่น ตนก็จะฆ่าตัวตาย แต่บิดาของนางก็มีได้ยกนางให้แก่ใคร เพราะเกรงว่าถ้ายกให้คนหนึ่ง อีกสองคน

ก็จะฆ่าตัวตายเสีย ดังนั้นนางจึงคงอยู่เป็นโสดเรื่อยมาไม่ได้คิดแต่งงานกับใคร และพราหมณ์ทั้งสามก็ยังคงพักอยู่ที่นั่นเรื่อยมา ทั้งกลางวันและกลางคืนก็เฝ้าแต่มองดูพักตร์ของนางอันงามเปล่งปลั่งราวกับสมบูรณจันทร์ (พระจันทร์เต็มดวง) ต่างก็ไม่ได้กินไม่ได้นอน ทำตนราวกับนกโจระ (นกเขาไฟ ตามนิยายโบราณกล่าวว่า "ยังชีพอยู่ได้ด้วยแสงจันทร์") ซึ่งอาศัยแสงจันทร์เป็นอาหารฉะนั้น

ต่อมานางมันทารวดีล้มป่วยเป็นไข้อย่างรุนแรง นางมีอาจะทนทานต่อพิษไข้ได้ก็ถึงแก่ความตาย พราหมณ์หนุ่มทั้งสามมีความเศร้าโศกอย่างยิ่ง นำร่างอันเป็นศพของนางไปสู่ป่าช้า สวดให้แก่นางด้วยความรักและเผาศพนางที่จิตกาธาน พราหมณ์หนุ่มคนหนึ่งสร้างกระท่อมน้อยขึ้นตรงที่ใกล้ เอาเถาถ่านองครของนางมาโปรยลงบนเตียงและนอนทับบนพื้น เขายังชีพไปวันหนึ่ง ๆ ด้วยการถือกะลาขออาหารกินตามมีตามเกิด พราหมณ์คนที่สองรวบรวมกระดูกของนางเอาไปทิ้งในแม่น้ำคงคาอันศักดิ์สิทธิ์ ส่วนพราหมณ์คนที่สามถือเพศเป็นโยคีท่องเที่ยวพเนจรไปยังดินแดนต่าง ๆ

โยคีเดินทางผ่านแคว้นต่าง ๆ เรื่อยมาจนถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่งชื่อว่าชรโลก จึงเข้าไปภิกขาจารที่บ้านพราหมณ์ผู้หนึ่ง ท่านพราหมณ์ได้ต้อนรับเขาด้วยอัธยาศัยอันดียิ่ง เขาจึงนั่งบริโภคอาหารในบ้านพราหมณ์ผู้นั้น ขณะนั้นมีเสียงทากร้องจ้าขึ้นมาและร้องติดต่อกันไม่หยุด ไม่มีใครจะห้ามให้หยุดได้ นางพราหมณ์ผู้เป็นมารดาบันดาลโทสะจึงจับทากรขึ้นมาแล้วโยนโครมลงไปในกองไฟ เด็กถูกไฟเผาจนกลายเป็นเถาถ่าน โยคีผู้นั่งกินอาหารอยู่เงียบ ๆ แลเห็นเหตุการณ์โดยตลอดก็ตกใจ รู้สึกสยดสยองจนขนหัวลุกชัน ร้องออกมาว่า "พุทโธ พุทโธเอ๋ย นี่ข้าเข้ามาในบ้านของพราหมณ์รากษสหรือไม่ ข้าไม่กินอะไรแล้ว เพราะการเสพอาหารในบ้านของพราหมณ์ปีศาจเช่นนี้เป็นบาปกรรมอย่างมหันต์ไม่ว่าจะเป็นอาหารชนิดใดก็ตาม"

ขณะที่เขากล่าวดังนี้ พราหมณ์ผู้ศฤงคาร (เจ้าของบ้าน) จึงพูดว่า

"อย่าตกอกตกใจไปเลย ท่านจงคอยดู ข้าจะชุบชีวิตเด็กคนนี้ขึ้นใหม่ โดยการร่ายมนตร์อันศักดิ์สิทธิ์ ดูลิ"

เมื่อกล่าวดังนี้แล้ว มหาพราหมณ์ก็เดินไปหยิบคัมภีร์มหาเวทอันศักดิ์สิทธิ์มาเปิดออกแล้ว สวดมนต์รับทหนึ่ง ขณะที่สวดอยู่ก็เอาไข้เต้าไปรยลงในกองไฟ พอสวดจบลง เด็กก็ฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาใหม่ มีลักษณะและองคาพยพ (อวัยวะ) เหมือนเดิมทุกประการ พราหมณ์อาคันตุกะเห็นเหตุการณ์เป็นดังนั้นก็ค่อยคลายใจ ลงมือเสพอาหารต่อไปตามปกติ พราหมณ์เจ้าของบ้านเมื่อร่ายมนตร์เสร็จแล้ว ก็เอาคัมภีร์ไปเก็บไว้ที่เดิม ลงมือกินอาหารเสร็จแล้วก็เข้านอนในราตรี พราหมณ์อาคันตุกะก็กระทำเช่นเดียวกัน

พอเห็นพราหมณ์เจ้าของบ้านและภรรยาอนหลับแล้ว โยคีหนุ่มก็ลุกขึ้นค่อย ๆ ย่องไปที่เก็บคัมภีร์และหยิบเอาไป ตั้งใจจะเอาไปใช้ชุบชีวิตให้แก่นางมันทาวดีผู้เป็นที่รัก โยคีหนุ่มออกจากบ้านนั้นไปพร้อมด้วยคัมภีร์มหาเวท รีบเร่งเดินทางทั้งกลางวันและกลางคืน มุ่งกลับไปยังสุสานที่ตนและพรรคพวกช่วยกันเผาศพนางครั้งนั้น พอมาถึงป่าช้าก็แลเห็นพราหมณ์คนที่สองเดินทางกลับมาแล้วหลังจากที่เอาอัฐิของนางไปโยนแม่น้ำคงคาเพื่อให้นางไปสู่สุคติ และที่สุสานนั้นเช่นกัน ก็แลเห็นพราหมณ์ผู้ออังกฐาของนางมาโปรยธูป กำลังหลับอยู่ในกระท่อมที่สร้างไว้ จึงพูดกับพราหมณ์สหายให้รื้อกระท่อมทิ้งเสีย เพื่อตนจะได้ทำพิธีร่ายมนตร์มฤตยูชีวิตินิ (มนตร์ชุบคนตายให้ฟื้นคืนชีวิต พระศุภรได้มาจากพระศิวะและสืบทอดกันมาถึงคนรุ่นหลัง) ชุบชีวิตนางขึ้นใหม่ เมื่อรื้อกระท่อมทิ้งแล้วเถาถ่านของนางก็

ตกเรียรายอยู่บนพื้นดิน โยคีหนุ่มเมื่อเห็นทุกสิ่งพร้อมแล้วก็เปิดคัมภีร์ร่ายมนตร์อันศักดิ์สิทธิ์พร้อมกับโปรยธูปลงไปในพื้นดินผสมผสานกับเถาถ่าน มินานพอบมนตร์ดังกล่าวก็ปรากฏร่างนางมันทาวดีขึ้นในกองไฟ นางก้าวออกมาจากกองไฟพิริด้วยรูปโฉมอันเปล่งปลั่งงดงามยิ่งกว่าเดิมราวกับทองคำที่ถูกไฟชำระแล้วมีความสุกปลั่งผุดผ่องฉนั้น

เมื่อพราหมณ์ทั้งสามแลเห็นนางมันทาวดีผู้งามเฉิดฉายราวเทพอัปสรปรากฏเฉพาะหน้าต่างคนต่างก็แทบจะคลั่งตายเพราะความรัก และต่างก็ทุ่มเถียงแก่งแย่งกรรมสิทธิ์ในตัวนางด้วยกัน ไม่มีใครยอมเสียสละแก่กัน พราหมณ์ผู้เป็นโยคีกล่าวว่า "นางต้องเป็นของข้าเพราะข้าเป็นคนร่ายมนตร์ศักดิ์สิทธิ์ชุบนางขึ้นมาจากความตาย ข้าย่อมมีสิทธิ์ในตัวนาง" พราหมณ์คนที่สองเถียงว่า "นางควรเป็นของข้าเพราะข้าเป็นคนเอาอัฐิของนางไปโปรยลงในแม่น้ำคงคา ทำให้นางสะอาดบริสุทธิ์ด้วยสายน้ำอันศักดิ์สิทธิ์นั้น" และพราหมณ์คนที่สามก็กล่าวขึ้นอย่างเชื่อมั่นเต็มที่ว่า "ข้าเท่านั้นที่ควรจะได้นางเป็นภรรยา เพราะข้าเอาเถาถ่านของนางมาเก็บไว้และบำเพ็ญตบะเพื่อนางทุกวัน"

"โอ ราชะ" เวตาลกล่าวยิ้ม ๆ "โปรดตัดสินใจเถิด ว่าในสามคนนี้นางควรจะเป็นของใคร ถ้าพระองค์รู้แล้วแก้งไม่ตอบ พระเศียรของพระองค์จะต้องแยกเป็นเสี่ยง ๆ"

ฝ่ายพระเจ้าตรีวิกรมเสนเมื่อได้ยินเวตาลพูดดังนั้นจึงตรัสว่า "ชายคนที่ร้ายมนตร์ทำให้นางกินชีวิตขึ้นมาขึ้นนั้น ถึงแม้เขาจะต้องใช้ความสามารถและลำบากลำบากปานใด ก็ควรจะเป็นพ่อของนางเท่านั้น และพราหมณ์คนที่เอาอัฐิของนางไปสู่แม่น้ำคงคาก็ควรจะเป็นลูกของนางอย่างเดียวน ส่วนพราหมณ์ที่เก็บเถ้าถ่านของนางและคงอยู่ที่ป่าช้าถึงกับสร้างที่อยู่ตรงที่เผาศพนางและบำเพ็ญตบะเพื่อนางนั้นต่างหาก ควรจะได้เป็นสามีของนางโดยแท้ เพราะเขาอยู่กับนางตลอดเวลามิได้ทอดทิ้งนางไปไหน แสดงความรักอันเต็มคำต่อนาง แม้เพียงนอนบนเถ้าธุลีของนางโดยมิได้รังเกียจ"

เมื่อเวตาลได้ฟังพระเจ้าตรีวิกรมเสนตรัส ดังนั้น เป็นการละเมิดสัญญาที่ตกลงกัน จึงอันตรายจากปากของพระราชากลับไปที่อยู่ของตน แต่พระราชาก็ต้องทนลำบากติดตามหาตัวมันอีก ทั้งนี้ก็เพราะพระองค์ทรงถือมั่นในสัจจะที่ให้ไว้แก่โยคีสานตีสิต และบุคคลที่มีสัจจะเช่นพระองค์นั้นไม่ว่าจะเป็นใครก็ย่อมจะปฏิบัติเหมือนกันหมด คือต้องทำภาระของตนให้สำเร็จลุล่วงไป ไม่ว่าจะต้องทนลำบากแม้ใหญ่หลวงเพียงไร

๒) ครูให้นักเรียนที่ได้อ่านนิทานข้างต้น เล่านิทานให้เพื่อนๆ ฟังอย่างย่อๆ โดยให้เล่าทีละ ๑ คน

๓) ครูสรุปให้นักเรียนฟังว่า การย่อความเป็นทักษะที่มีประโยชน์ทำให้ย่นย่อระยะเวลาในการศึกษาข้อมูล โดยเฉพาะการย่อความโดยการเขียนสามารถใช้เป็นสื่อทบทวนความรู้และความจำต่างๆ ที่ได้ศึกษามาแล้วได้ดียิ่ง

๔) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

๒. ขั้นตอน

๑) นักเรียนศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เรื่อง การย่อเรียงความ : ความหมายของการเขียนย่อความ และหลักการเขียนย่อความ หน้า ๔๔ – ๔๕

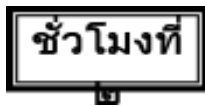
๒) ครูซักถามนักเรียนเพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ที่ได้จากการศึกษาการเขียนย่อความ

๓) นักเรียนทำใบงานที่ ๕.๑ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์
ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๔) ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยใบงาน ที่ ๕.๑

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง หลักการย่อเรียงความ
และบันทึกความรู้ที่เป็นประโยชน์ลงสมุดภาษาไทย

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

๒. ชั้่นสอน

๑) นักเรียนศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้่น
มัธยมศึกษาปีที่ ๕ เรื่องแบบขั้นต้นของย่อความ หน้า ๔๕ – ๔๗

๒) ครูซักถามนักเรียนเพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้เรื่องแบบขั้นต้น
ของย่อความที่ได้จากการศึกษา

๓) นักเรียนศึกษาตัวอย่างการเขียนย่อความเรื่อง “ข้าวไทย” จาก
หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้่นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หน้า ๔๘ –
๕๑

๔) นักเรียนทำใบงานที่ ๕.๒ ๕.๔ และ ๕.๕ จากหนังสือเสริมฝึก
ประสบการณ์ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้่นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๕) ครูคัดเลือก หรือขอนักเรียนอาสาสมัคร อ่านการเขียนย่อความ
จากใบงานของตนให้เพื่อนนักเรียนฟัง ใบงานละ ๑ คน

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) ครูให้คำแนะนำ และติชมการเขียนย่อความของนักเรียนตามเห็นสมควร

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง แบบขั้นต้นของย่อความ

๒. ขั้นสอน

๑) ครูให้นักเรียนนับเลข ๑ – ๘ ทีละหนึ่งหมายเลข เรียงเป็นรายบุคคล จนครบทั้งชั้นเรียน และกำหนดให้นักเรียนหาสาร ๑ ชนิด เพื่อฝึกเขียนย่อความ ดังมีเนื้อหา ดังนี้

หมายเลข ๑ ร้อยแก้ว นวนิยาย นิทาน เรื่องสั้น ตำนาน

หมายเลข ๒ ประกาศ แถลงการณ์ ระเบียบ คำสั่ง

หมายเลข ๓ สุนทรพจน์ พระราชดำรัส คำปราศรัย

หมายเลข ๔ ปาฐกถา บทความ คำบรรยาย

หมายเลข ๕ จดหมาย หนังสือราชการ พระราชสาส์น

หมายเลข ๖ รายงาน บันทึก

หมายเลข ๗ จดหมายเหตุ จดหมายรายวัน

หมายเลข ๘ ร้อยกรอง

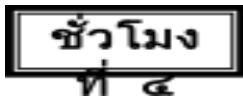
๒) นักเรียนหาสารตามที่กำหนดจากห้องสมุด และอินเทอร์เน็ต

๓) นักเรียนเขียนย่อความตามรูปแบบที่เหมาะสมกับสารที่ได้ค้นคว้ามา

๔) ครูให้คำแนะนำ และติชมการเขียนย่อความของนักเรียนตามเห็นสมควร

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การเขียนย่อความ

๑. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

๒. ขั้นสอน

๑) ครูให้นักเรียนร่วมกันระดมความคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของการเขียนเรียงความ

๒) นักเรียนบันทึกข้อสรุปที่ได้จากการระดมความคิดลงสมุดภาษาไทย

๓) นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ตอนที่ ๑ – ๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๔) เมื่อนักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบทดสอบ

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การเขียนย่อความ

๔. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๒. หนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์
เอมพันธ์ จำกัด

๓. ห้องสมุด

๔. อินเทอร์เน็ต

๑๐. การบูรณาการ

บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อาชีพและเทคโนโลยี ในการใช้
คอมพิวเตอร์สืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙

วิชา ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง การอ่านและพิจารณา
เรื่องสั้น เวลา ๕ ชั่วโมง

๑. เป้าหมายการเรียนรู้

มีความรู้ความเข้าใจความหมาย และองค์ประกอบของเรื่องสั้น สามารถพิจารณาเรื่องสั้นที่ได้อ่านตามหลักการพิจารณาวรรณกรรม

๒. สาระสำคัญ

เรื่องสั้นเป็นวรรณกรรมรูปแบบหนึ่งที่มีความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

เรื่องสั้นเป็นบันเทิงคดีที่มีองค์ประกอบหลายประการที่น่าสนใจ การอ่านเรื่องสั้นนอกจากจะได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังได้รับแนวคิดที่มีประโยชน์ สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

๓. สมรรถนะ

๑. การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและเรียนรู้ความเป็นไทย
๒. การทำงานร่วมกันและเป็นผู้นำ

๔. สาระการเรียนรู้

๑. การวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องสั้นอย่างมีเหตุผล
๒. การคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องสั้นและประเมินค่าเพื่อนำความรู้ความคิดไปใช้ในการดำเนินชีวิต
๓. การวิเคราะห์ วิจารณ์ เสนอความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล
จากเรื่องสั้นที่อ่าน

๕. จุดประสงค์การเรียนรู้

--	--	--

๑. นักเรียนเห็นคุณค่าของ การอ่านวรรณกรรม ประเภท เรื่องสั้น ๒. นักเรียนมีความรู้ความ เข้าใจองค์ประกอบ วรรณกรรม และ หลักการ พิจารณา วรรณกรรม	๑. นักเรียนสามารถ อธิบาย ความหมาย และองค์ ประกอบ ของเรื่องสั้น ๒. นักเรียนสามารถ พิจารณา เรื่องสั้น ได้ถูกต้องตาม หลักการ	๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ๒. ซื่อสัตย์ ๓. มีวินัย ๔. ใฝ่เรียนรู้ ๕. อยู่อย่างพอเพียง ๖. มุ่งมั่นในการทำ งาน ๗. รักความเป็นไทย ๘. มีจิตสาธารณะ
--	---	---

๖. การวัดและประเมินผล

๑. เครื่องมือวัดและประเมินผล

๑. แบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ใบงาน
๓. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
๔. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
๕. แบบสังเกตสมรรถนะของนักเรียน
๖. แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๒. วิธีวัดผล

๑. ตรวจแบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้
๒. ตรวจใบงาน

๓. ตรวจและสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

๔. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

๕. สังเกตสมรรถนะของนักเรียน

๖. สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓. เกณฑ์การวัดและประเมินผล

๑. การประเมินผลจากแบบทดสอบ ต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบ เกินร้อยละ ๕๐

๒. การประเมินจากแบบตรวจใบงาน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน เรื่องความรู้ความเข้าใจการนำไปใช้ทักษะ และจิตพิสัย ทุกข้อ เกินร้อยละ ๕๐

๓. การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน คือ เกินร้อยละ ๕๐

๔. การประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล เกณฑ์ผ่านการประเมิน ต้องไม่มีข้อปรับปรุง

๕. การประเมินผลการสังเกตสมรรถนะของนักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมิน ตามสภาพจริง

๖. การประเมินผลการสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ นักเรียน คะแนนขึ้นอยู่กับ การประเมินตามสภาพจริง

๗. หลักฐาน/ผลงาน

๑. ผลการทำแบบทดสอบ

๒. ผลการทำใบงาน

๓. แผนภาพความคิด

๘. กิจกรรมการเรียนรู้

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูสนทนาเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่นักเรียนเคยอ่าน และเกิดความประทับใจ พร้อมบอกเหตุผลที่ทำให้เกิดความประทับใจ

๒) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

๒. ชั้่นสอน

๑) นักเรียนศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้่นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เรื่อง การอ่านและพิจารณาเรื่องสั้น : ความหมายของเรื่องสั้น และองค์ประกอบของเรื่องสั้นหน้า ๕๓ – ๕๗

๒) ครูซักถามนักเรียนเพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ที่ได้จากการศึกษาการอ่านและพิจารณาเรื่องสั้น

๓) นักเรียนทำใบงานที่ ๖.๒ ๖.๓ และ ๖.๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้่นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๔) ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยใบงานที่ ๖.๒ ๖.๓ และ ๖.๔

๓. ชั้่นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การอ่านและพิจารณาเรื่องสั้น และบันทึกความรู้ลงในสมุดภาษาไทย

๒) นักเรียนทำใบงานที่ ๖.๕ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้่นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เป็นการบ้าน

ชั่วโมงที่ ๒

- ๓ -

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

๒. ชั้่นสอน

๑) นักเรียนแบ่ง ๓ – ๔ คน แล้วศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย เล่ม ๑ ชั้่นมัธยมศึกษา ปีที่ ๕ เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์และประเมินค่าเรื่องสั้นเรื่อง “มอม” หน้า ๕๗ – ๗๐

๒) นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแผนภาพความคิดเรื่อง การศึกษา วิเคราะห์และประเมินค่าเรื่องสั้นเรื่อง “มอม” โดยเขียนลงในกระดาษ โปสเตอร์ หรือกระดาษปรีฟ พร้อมวาดภาพ และตกแต่งให้สวยงาม

๓) นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งคำถาม ๓ ข้อ จากการศึษาและพิจารณา เรื่องสั้นเรื่องมอม

๔) ครูให้คำแนะนำ และติชมการเขียนย่อความของนักเรียนตาม เห็นสมควร

๓. ชั้่นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับ

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) ครูและนักเรียนทบทวนกิจกรรมการทำแผนภาพความคิดที่ได้เรียนไปเมื่อคาบเรียนที่ผ่านมา

๒. ชั้่นสอน

๑) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนภาพความคิดของตนที่หน้าชั้นเรียน จากนั้นถามคำถามผู้ฟัง ๓ ข้อ ตามที่ได้เตรียมไว้

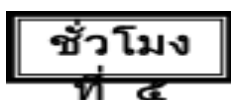
๒) ครูให้คำแนะนำ และติชมการทำแผนภาพความคิดของนักเรียนตามเห็นสมควร

๓) นักเรียนฝึกวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้น เรื่อง “เมื่อเย็นย่ำ...ของวันอันร้าย” ของ อัศศิริ ธรรมโชติ ในใบงานที่ ๖.๑ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๔) ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยใบงานที่ ๖.๑

๓. ชั้่นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้รับจากการศึกษาเรื่องสั้นเรื่องมอม

๑. ชั้่นนำเข้าสู่บทเรียน

๑) นักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

๒. ขั้นตอน

๑) ครูให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการอ่านและพิจารณาเรื่องสั้น

๒) นักเรียนบันทึกข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นลงสมุดภาษาไทย

๓) นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ ตอนที่ ๑ – ๔ จากหนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

๔) เมื่อนักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบทดสอบ

๓. ขั้นสรุปและประยุกต์

๑) นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การอ่านและพิจารณาเรื่องสั้น

๔. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

๑. หนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๒. หนังสือเสริมฝึกประสบการณ์ ภาษาไทย ๕ เล่ม ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของสำนักพิมพ์เอมพันธ์ จำกัด

๓. กระดาษโปสเตอร์ / กระดาษปรู๊ฟ

๔. สีเมจิก

๑๐. การบูรณาการ

บูรณาการกับกลุ่มสาระศิลปศึกษา ในการวาดภาพ และตกแต่ง แผนภาพความคิดให้สวยงาม

